

اکسیدهای سه تائی - برنز - Les Oxydes Ternaires - BRONZE

از

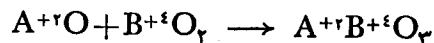
ع - هورفر

استاد یار دانشکده فنی

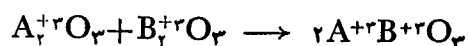
اکسیدهای سه تائی دارای فرمول کلی ABO_3 هستند که در آن A و B دو کاتیون میباشند - تهیه

آنها برحسب درجه اکسیداسیون دو کاتیون به سه طریق انجام میگردد :

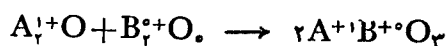
۱- ترکیب دو اکسید فلزی با درجه اکسیداسیون ۲ و ۴ برای A و B :

۲- ترکیب دو اکسید فلزی با درجه اکسیداسیون ۳ و ۳ برای A و B :

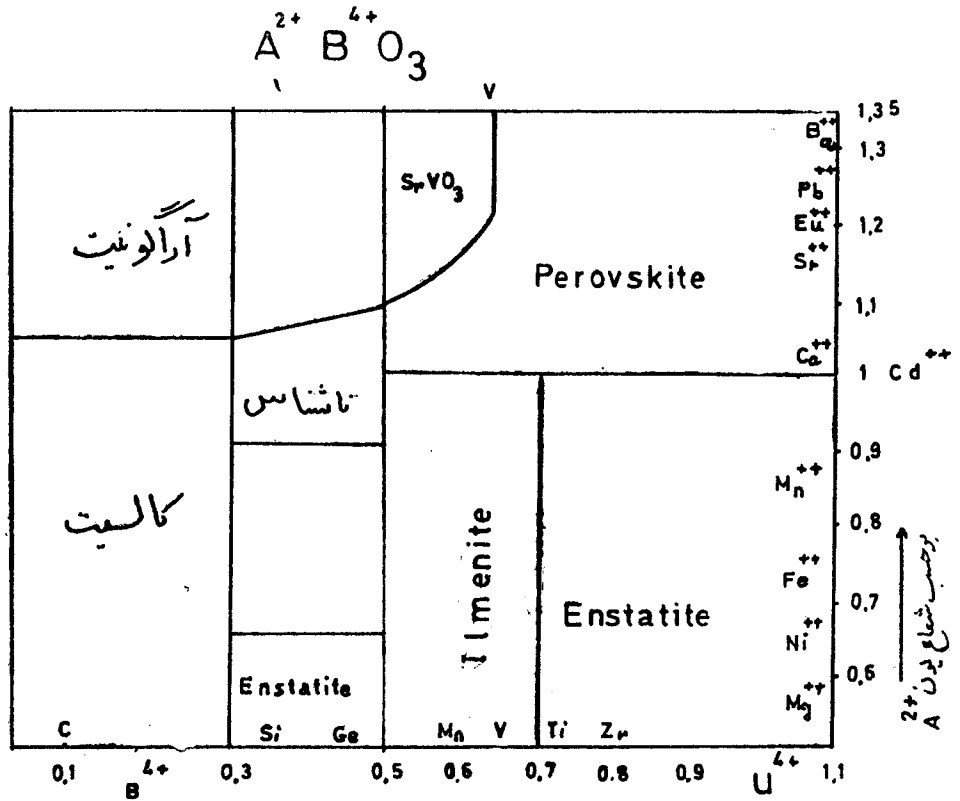
۳- ترکیب دو اکسید فلزی با درجه اکسیداسیون ۱ و ۵ برای A و B :

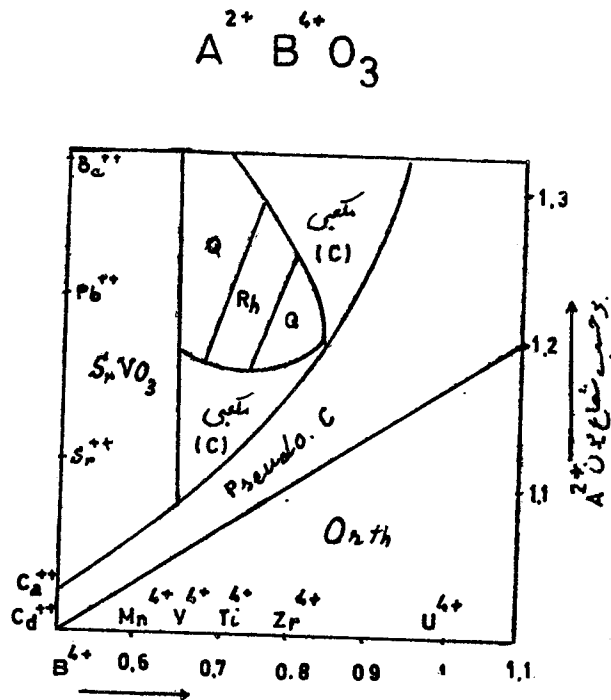
اکسیدهای سه تائی عموماً جامد هستند . برای تهیه آنها مخلوط دو اکسید را تحت فشار به صورت قرص هائی درمیآورند و سپس آنرا به مدت ۴ ساعت در ۱۰۰۰ درجه حرارت میدهند بعد قرص ها را سرد نموده و پس از نرم کردن خوب مخلوط نموده و مجدداً به مدت ۵-۳ ساعت در کوره ۱۶۰۰-۱۲۰۰ درجه حرارت میدهند . اگر عناصر موجود در اکسیدها دارای درجه اکسیداسیون حداکثر باشند تهیه آنها در اتمسفر هوا و در غیر اینصورت در اتمسفر گاز بی اثر انجام میگردد .

ساختمان بلوری اکسیدهای سه تائی تابع عوامل مختلفی از قبیل شعاع یونی کاتیونهای موجود در اکسید میباشد . برای مثال اگر عنصر چهار ظرفیتی کربن را در نظر بگیریم . اکسید سه تائی آن کربنات است و برحسب شعاع یونی عنصر A دارای دوزنوع سیستم تبلور میباشد . در صورتیکه شعاع یونی عنصر A

کوچک باشد دارای ساختمان کالسیت می باشد و اگر شعاع یونی عنصر دوظرفیتی A بزرگ باشد کربنات به دست آمده دارای ساختمان آراگونیت خواهد بود .

شکل ۱ - شعاع یونی B⁴⁺ و A²⁺ در A²⁺B⁴⁺O₃

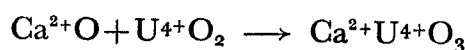
شکل ۲ - بر حسب شعاع یونی B⁴⁺ و A²⁺

در مورد سیلیکات و ژرمنات نیز همین مطلب صادق است و برحسب شعاع یونی عنصر دو ظرفیتی A، ترکیبات آنها دارای ساختمان بلوری متفاوتی خواهد بود. با توجه به شعاع یونی کادمیوم (شکل ۱ و ۲) اکسیدهای سه تایی مربوط به آن حدفاصل بین دو سیستم تبلور تعداد زیادی از اکسیدهای سه تایی بوده و دو ساختمان بلوری متفاوت را از یکدیگر جدا می کند. در صورتیکه A دارای شعاع یونی کوچکتر از cd کادمیوم باشد جسم حاصل دارای ساختمان بلوری Enstatite است درحالیکه برای یونهای A باشعاع بزرگتر از کادمیوم، اکسید حاصل دارای ساختمان Perovskite میباشد. با استفاده از رابطه زیر میتوان ساختمان پرووسکیت اکسیدهای سه تایی را مشخص نمود:

$$t \cong \frac{R_A + R_O}{\sqrt{2}(R_B + R_O)} \cong 0.77$$

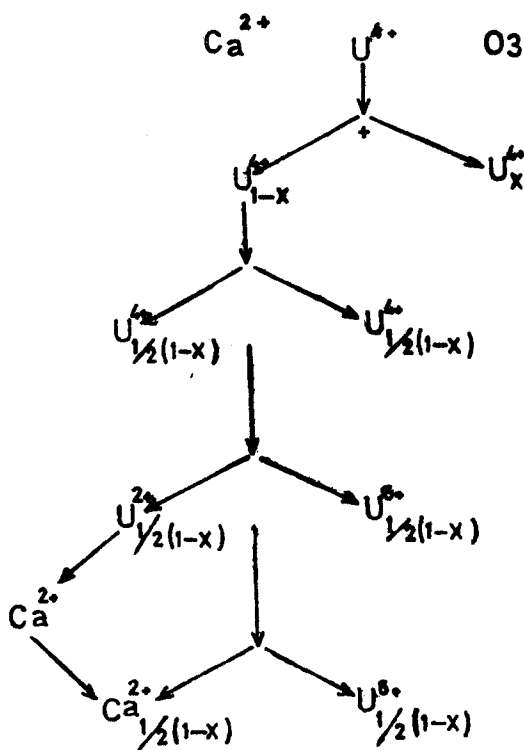
در این فرمول R_A و R_B و R_O شعاع یونی عنصر A و B و O است. برای t کمتر از 0.71 ساختمان بلوری پرووسکیت وجود نخواهد داشت. پرووسکیت ایده آل یک مکعب کامل است.

محاسبه در مورد بعضی اکسیدها نظیر $Ca^{2+}U^{4+}O_3$ نشان میدهد که این اجسام بایستی دارای ساختمان پرووسکیت باشند ولی در عمل مشاهده میشود برای اینکه چنین ساختمانی داشته باشند باید مقدار بیشتری CaO در تهیه آن مصرف نمود:

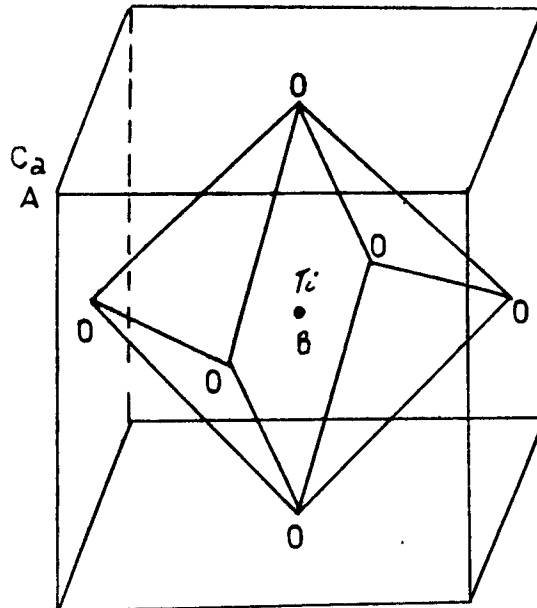
برای این جسم $t=0.71$ است. زیاد شدن Ca^{2+} بدین معنی است که مقداری از U^{4+} بوسیله Ca^{2+} جانشین شده است و چون تعادل بار باید در فرمول جسم رعایت شود لذا مقداری از U^{4+} به U^{6+} تبدیل میشود بطوریکه

فرمول منبسط آن چنین خواهد شد: O_3

و بالاخره خواهیم داشت O_3

۱- برفز ABO_3 : ترکیب ABO_3 با ساختمان پرووسکیت ایده‌ال مکعبی است ساده که روئوس آن به وسیله کاتیون A^{2+} مرکز به وسیله کاتیون B^{4+} و سطوح جانبی به وسیله اکسیژن اشغال شده است (شکل ۳). سیستم پرووسکیت ایده‌ال برای اکسیدهای سه‌تائی وجود ندارد. زیرا برحسب شعاع یونی

شکل ۳ - پرووسکیت ایده‌ال ABO_3

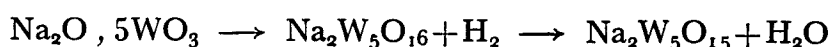
عناصر تشکیل دهنده کم و بیش تغییر شکل داده و به پسودوکوبیک (مانند $SrTiO_3$ با $t=0.86$) کوادراتیک I و II (مانند $ZrPbO_3$ با $t=0.84$)، اورترومبیک (مانند $CaTiO_3$ با $t=0.76$) شکل ۳) و غیره درمیآید.

ابعاد مهمترین آنها یعنی TiO_3Ca عبارتست از $a=5.38 \text{ \AA}$ ؛ $b=7.64 \text{ \AA}$ ؛ $c=5.44 \text{ \AA}$ برای بعضی ترکیبات از قبیل $TiPbO_3$ نسبت $\frac{c}{a} > 1$ است در اینحال جسم فروالکتریک میباشد و برای عده دیگر نسبت $\frac{c}{a} < 1$ میباشد که آنتی فروالکتریک هستند مانند TiO_3Ba .

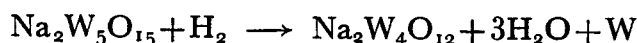
همانطوریکه دیدیم A میتواند در فرمول جسم جانشین B گردد. این جانشینی یونی است و میتواند بطور نسبی Partiel و یا کامل totale باشد. موادیکه در اثر این جانشینی بدست میآیند بسیار جالب هستند. زیرا دارای خاصیت الکتریکی و مغناطیسی میباشند.

کمبود (DEFAULT) هریک از عناصر تشکیل دهنده این ترکیبات اهمیت خاصی دارد. اگر کمبود روی A یا O انجام گیرد به ترتیب A_xBO_3 و ABO_{3-x} را خواهیم داشت که ترکیبات غیر استوکیومتریکی بوده و دارای ساختمان پرووسکیت هستند فرمول کلی آنها را به صورت ABO_3 نیز مینویسند

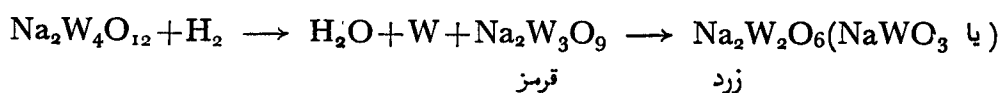
که به برنز مشهور است معروفترین آنها برنز تنگستن است که در آن A و B دارای ظرفیت ۱ و ۰ میباشد. نام برنز بواسطه تشابه ظاهری - سختی و هدایت الکتریکی آن با برنز آلیاژ فلزی بکار رفته است. ترکیبات غیراستوکیومتری یک اکسیدهای سه تائی در سال ۱۸۲۴ توسط Wohler کشف شد ولی مطالعه اساسی روی آن در سالهای اخیر انجام گرفته است. احیاء پلی تنگستات سدیم بوسیله ئیدروژن، تولید جسمی میکند بی اثر، رنگین که شبیه فلزات است. برای پیدا کردن فرمول آن شیمی دانها از ۱۸۲۴ تا ۱۹۳۰ کار کردند و بالاخره متوجه شدند که این جسم ترکیبی است از سه اکسید که در آن یکی از فلزات دارای دوظرفیت متفاوت است و فلز دیگر عنصری است از خانواده فلزات قلیائی. اولین فرمول پیشنهاد شده در مورد برنز تنگستن عبارت بود از WO_3 , WO_2 , A_2O که در آن W دارای دو درجه اکسیداسیون مختلف میباشد. بعداً این فرمول به صورت کامل تر $(A_2O)_z$, $(WO_2)_y$, $(WO_3)_x$ درآمد. احیاء پلی تنگستات سدیم در $500^\circ C$ درجه حرارت بوسیله ئیدروژن تولید جسمی به رنگ آبی میکند:

ادامه عمل احیاء منجر به تشکیل برنز دیگر به رنگ بنفش میگردد:

و اگر عمل احیاء را ادامه دهند واکنش خود به خود پیش رفته و رنگهای مختلف ظاهر میشود:

واکنشهای بالا به طور مجزا انجام نمیگیرد بلکه با شروع آن عمل احیاء ادامه یافته و برنزهائی که دارای رنگهای آبی تا زرد میباشد بدست میآید. با مطالعاتیکه در سال ۱۹۳۶ روی $NaWO_3$ انجام گرفت مشاهده شد برنزهائی تنگستن دارای فرمول متغیر هستند و به عبارت دیگر تنگستات سدیم ترکیبی است غیر استوکیومتری که باید فرمول آنرا Na_xWO_3 نوشت و در آن $0 < x < 0.93$ میباشد. برای $0.35 < x < 0.93$ ساختمان بلوری برنز مکعبی است. کم شدن x با کوچک شدن ابعاد واحد شبکه Maille و تغییر وزن مخصوص و رنگ همراه میباشد. بطوریکه برای $x=0.93$ مقدار $a=3.86 \text{ \AA}$ زرد رنگ و برای $x=0.32$ مقدار $a=3.813 \text{ \AA}$ بنفش - آبی است. در برنز تنگستات سدیم مقدار x هیچوقت به یک نمیرسد و دلیل آن هنوز شناخته نشده است.

اگر برنز تنگستن ایده‌آل $NaWO_3$ در نظر گرفته شود با از دست دادن حدود ۷ درصد سدیم. برنزی به فرمول $Na_{0.28}WO_3$ به دست میآید که شبکه بلوری آن آخرین حد سیستم مکعبی است با کم شدن بیشتر Na برای مقادیر $0.2 < x < 0.28$ شبکه بلوری بتدریج به WO_3 شبیه میشود و به تری کلینیک یا

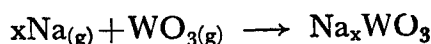
منوکلینیک تبدیل می‌گردد. در $x=0$ ساختمان واحد شبکه منوکلینیک است. تهیه برنزه‌های مکعبی مشکل بوده درحالی‌که برنز با ساختمان کوادراتیک بسیار ساده است.

در برنزننگستن Na_xWO_3 اگر نسبت سدیم بتدریج زیاد گردد مقداری از اتمهای سدیم به صورت تداخل در شبکه بلورین قرار می‌گیرد که به سهولت به صورت یون سدیم درمی‌آید و الکترون آزاد میکند. قسمتی از الکترونها آزاد شده مقداری از اتمهای تنگستن را از ظرفیت ۶ به ۵ میرساند و الکترونها را دیگر در شبکه بلورین جسم بطور آزاد باقی میماند. در نتیجه به اکسید خاصیت فلزی شبیه مس را میدهد. از طرف دیگر یون سدیم نیز در شبکه بلورین دارای فعالیت یا تحرک شدیدی است. وجود دوظرفیت از یک فلز در برنزه، امکان بوجود آمدن نیمه رساناها را خواهد داد بنحویکه پودر قشرده آنها دارای هدایت الکتریکی زیاد و اثر هال EFFET DE HALLE قابل ملاحظه‌ایست مانند $\text{Na}_{0.6}\text{WO}_3$ که هدایت الکتریکی آن 1.9×10^{-4} اهم سانتیمتر و اثر هال آن 0.53×10^{-6} میباشد.

تهیه Na_xWO_3 بر حسب مقدار x به دو طریق انجام می‌گیرد: برای برنزه‌هایی که مقدار سدیم آن ناچیز یا متوسط است مطابق فرمول از مخلوط کردن عناصر و مواد اولیه و حرارت دادن آن به مدت ۲ تا ۳ ساعت در $500-700^\circ\text{C}$ درجه حرارت بدست می‌آید:

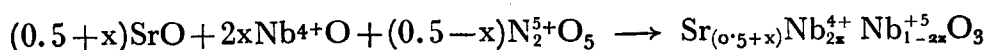
در مورد برنزه‌هایی که مقدار سدیم آن زیاد میباشد فعل و انفعال را در محیط گازی انجام میدهند.

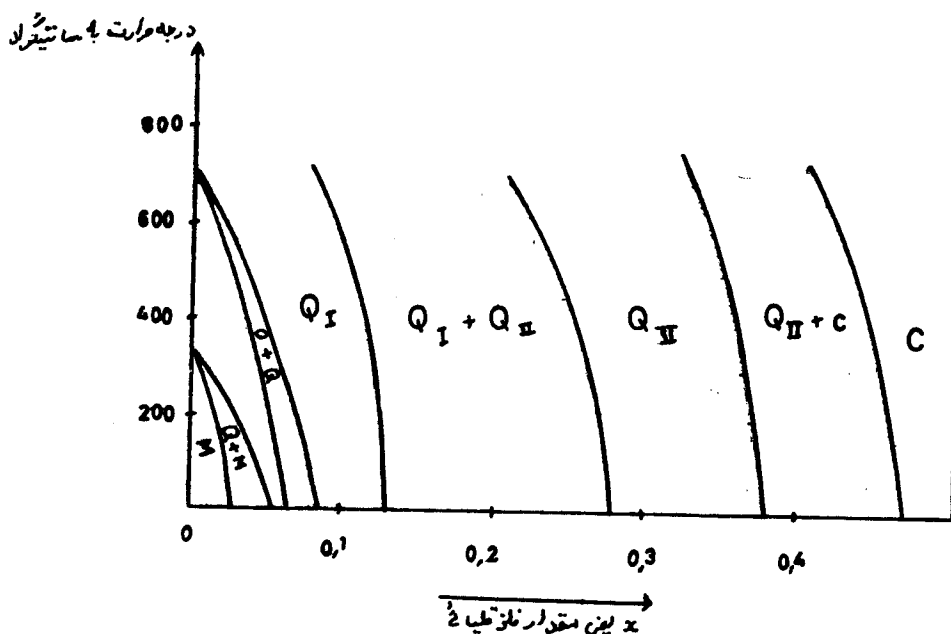
خواص عمومی برنزه‌های ABO_3 : برنزه‌ها اکسیدهای سه تایی جامد هستند که دارای رنگ زرد تا سیاه میباشند. هدایت الکتریکی آنها شبیه فلزات یا نیمه رساناها است با آنکه دامنه تغییرات x در آنها قابل توجه میباشد ولی ثبات واحد شبکه maille زیاد است و در برابر معرفین شیمیائی و اسیدهای معدنی غیرا کسیدان مقاومت زیادی دارند. تمام برنزه‌هایی که مقدار سدیم آنها ناچیز است در اثر حرارت تصعید میشوند بدون آنکه تجزیه شوند.

بر روی برنزه‌های $\text{Na}, \text{Cs}, \text{Rb}, \text{K}$ در سالهای ۶۴ - ۶۳ مطالعاتی از لحاظ کریستالوگرافی- اسپکتر جذبی اشعه X در حرارت‌های ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ انجام گرفته و روشن شده است که دامنه یکنواختی بلور تابع درجه حرارت است (شکل ۴).

در خانواده برنز AxBO_3 علاوه بر Na_xWO_3 برنزه‌های دیگری مانند La_xTiO_3 و SrNbO_3 وجود دارد که هر دو در سیستم مکعبی متبلور میشوند. طرز تهیه آنها شبیه Na_xWO_3 میباشد:

دو برنز ذکر شده دارای هدایت الکتریکی قابل توجه بوده و مقدار آن برای پودر فشرده آنها برابر $0.5 \Omega^{-1} \cdot \text{cm}^{-1}$ است.

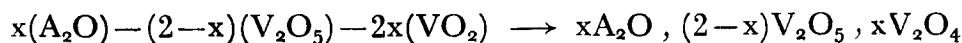
شکل ۴- منطبق با: I و II در Q_I, Q_{II} و مکعب c ز اورتورمیک o

* احیاء WO_3 بوسیله H_2 ملکولی تولید ترکیباتی میکند که جزو برنرها است و تیدروژن در آنها مثل یک کاتیون عمل می کند مانند $\text{WO}_3\text{H}_{0.5}$ بنفش با ساختمان شبیه برنز مکعبی سدیم و $\text{WO}_3\text{H}_{0.33}$ آبی کوادراتیک و $\text{WO}_3\text{H}_{0.1}$ آبی رهمبئودریک. این ترکیبات در مقابل آب یا محلولهای قلیائی مقاومت نداشته و بهسولت تجزیه میشوند.

II - برنز $\text{A}_x\text{B}_3\text{O}_4$: مشهورترین آنها $\text{Na}_x\text{Pt}_3\text{O}_4$ است. ساختمان آن مکعب ساده ایست که در مرکز مکعب Na در رئوس آن اکسیژن و در سطوح جانبی Pt قرار دارد. ساختمان مکعبی آن همیشه پایدار است حتی اگر Na در آن وجود نداشته باشد. برای پالادیوم نیز همین برنز با سیستم مکعبی وجود دارد این برنرها در مقابل اسیدهای قوی مقاوم هستند و هدایت الکتریکی آنها بسیار زیاد است.

III - برنز $\text{A}_x\text{B}_y\text{O}_z$: که در آن A معمولاً فلزیست یکطرفیتی و B از دسته فلزات واسطه میباشد که با دو درجه اکسیداسیون مختلف درجسم وجود دارد. بطوریکه میتوان فرمول گسترده این ترکیبات را به صورت $\text{A}_x^m + \text{B}_y^{m+} \text{B}_{m-x}^{(m-1)+} + \text{O}_z^{2-}$ نوشت. مشهورترین برنز این خانواده مربوط به وانادیوم به فرمول کلی $\text{A}_x\text{V}_2\text{O}_5$ و فرمول گسترده $\text{A}_x^{1+} + \text{V}_{2-x}^{5+} + \text{V}_x^{4+} + \text{O}_5^{2-}$ است که در آن A میتواند Li و K و Na باشد بررسی و تحقیقات دامنه داری بر روی این ترکیبات انجام شده و در نتیجه آنها را اکسید سه تائی به فرمول

و $2xVO_2$ و xAl_2O_3 به نسبت های اکسید به ترتیب برنز از سه اکسید $Al_2O_3 - V_2O_5 - VO_2$ دانسته اند. بدین ترتیب برنز از سه اکسید به نسبت های xAl_2O_3 و $2xVO_2$ و $(2-x)V_2O_5$ درست شده است بزحویه مکانیسم عمل را میتوان چنین نوشت:

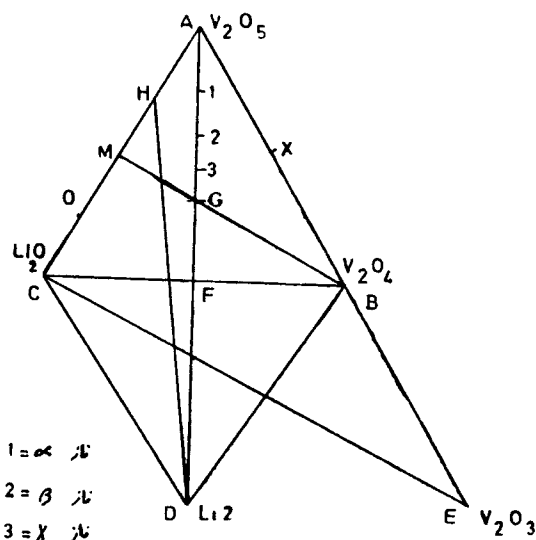

همیشه در این برنز نسبت $\frac{Al_{2x}}{V_2O_4} = 1$ است.

نمایش هندسی این اکسید سه تایی ساده است. اگر سه اکسید، رئوس مثلث متساوی الاضلاع ABC را تشکیل دهند در روی ضلع AC، سه نقطه H و M و O و وسط MA و AC و MC قرار دارند. ترکیب نقطه M عبارت خواهد بود از:

$$M = \frac{AC}{2} = \frac{V_2O_5 + Li_2O}{2} = LiVO_3$$

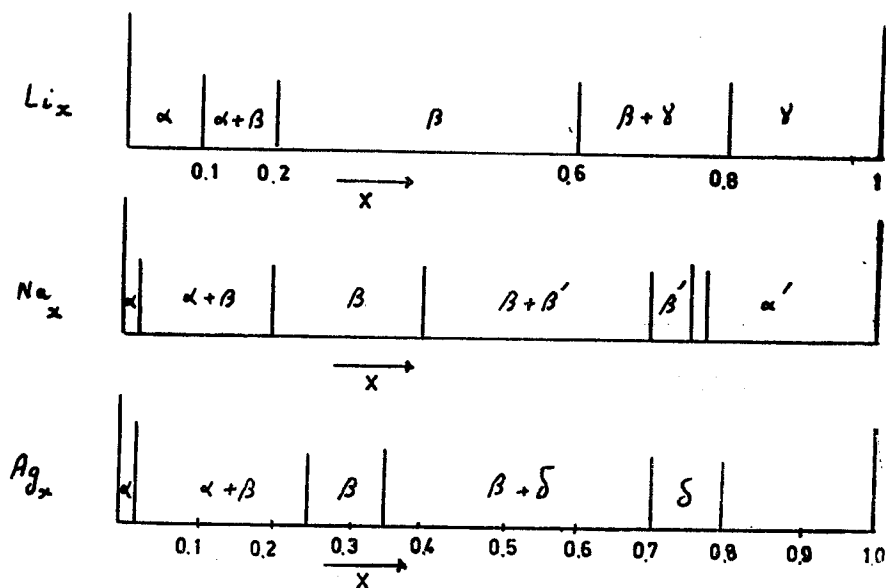
به همین ترتیب نقطه H به فرمول LiV_3O_8 و نقطه O به فرمول $Li_2V_2O_5$ است. همچنین نقطه ای مانند F وسط خط CB دارای فرمول $Li_2V_2O_5$ و نقطه G وسط خط AF به فرمول LiV_2O_5 خواهد بود.

شکل ۵

با در نظر گرفتن فرمول کلی برنز $Al_xV_2O_5$ ، خط GA منطقه وجود برنز فوق خواهد بود و نقاط A و G با $x=0$ و $x=1$ دو حد ترکیبات برنز مذکور خواهند بود. نقطه E قرینه نقطه A نسبت به B دارای فرمول V_2O_3 است بدین ترتیب خط AB جهت احیاء برنز را نشان میدهد به عبارت دیگر از نقطه A به E جذب الکترون صورت میگیرد به همین طریق نقطه D قرینه A نسبت به F دارای فرمول Li_2O خواهد شد. در روی خط فرضی مانند DH سری دیگری از برنز خواهیم داشت به فرمول کلی $Li_{(1+x)}V_3O_8$ ، عیناً همین جریان تشکیل برنز برای خط CX با فرمول دیگر بدست میآید.

برای تهیه این برنز باید ترکیب رئوس مثلث را مخلوط و خمیر کنند و بعد در 500°C درجه حرارت به مدت ۲ ساعت در اتمسفر ازت در کروزه طلا حرارت دهند و بعد از اتمام کار باید آنرا تجزیه نمود تا از درستی فرمول $A_{x}^{1+}V_{2-x}^{5+}V_{x}^{4+}O_{5}^{2-}$ اطمینان کامل حاصل کرد و بررسی نمود که آیا V_{2-x}^{5+} و V_{x}^{4+} به مقدار لازم موجود است یا نه پس از اطمینان از تجزیه باید آزمایشهای دیگری نظیر رادیو کریستالوگرافی انجام داد تا دامنه فازهای مختلف را برحسب مقادیر x بدست آورد.

شکل ۶

برای سه نوع برنز Li و Ag و Na دامنه فازها یکسان نیستند شکل ۶ ولی هر کدام دارای سه فاز کاملاً مشخص میباشد فازهای α و α' و γ اورترومبیک و فازهای δ و β' و β سنوکلینیک هستند در مورد برنز Li مقادیر x و رنگ و فرم تبلور به شرح زیر است:

برای فاز α ؛ $0 < x \leq 0.3$ بلور ارتوگونال و به رنگ گل اخی است

برای فاز β ؛ $0.22 < x \leq 0.62$ بلور سنوکلینیک و به رنگ سنگ لوح است

برای فاز γ ؛ $0.88 < x < 1$ بلور ارتو کومال و به رنگ سبز است

دامنه سه فاز فوق بوسیله اشعه X کاملاً مشخص میشوند.

مطالعه کریستالوگرافی بر روی بلور جسم انجام میشود با میکروسکپ و دیاگرام دبی شرراشعه X اطلاعات لازم راجع به شبکه بلوری مانند تقارن، پارامترهای بلور، نوع سیستم تبلور، دانسیته و تعداد ملکولها در واحد شبکه را به ما خواهد داد. برای پیدا کردن تعداد ملکولها در واحد شبکه از فرمول زیر استفاده می کنند:

$$n = \frac{V \times d \times N}{M}$$

که در آن N عدد آوگادرو، d دانسیته بلور و V حجم یک maille و M وزن ملکولی ترکیب است. در سنوات اخیر برنز فلزات قلیائی خاکی و فلزات واسطه با دو درجه اکسیداسیون مختلف نیز تهیه شده است به همین ترتیب برنز فلزات سه ظرفیتی مانند $Al_xV_2O_5$ و یا برنز با دو ظرفیت مختلف $V_{(2,4)}$ و $W_{(4,6)}$ به فرمول کلی V_2WO_{8-x} و سری برنز به فرمول کلی $V_2WO_{7,4} - V_2WO_{7,6}$ کوادراتیک و یا $V_2WO_{7,2} - V_2WO_{6,9}$ سنوکلینیک را تهیه کرده و مورد مطالعه قرار داده‌اند و بالاخره موفق شده‌اند برنزهای پیچیده‌ای نظیر $LiWV_2O_{7,5}$ ارتورومبیک و V_2MoO_{8-x} سنوکلینیک تهیه نمایند. باید توجه داشت ترکیباتی به فرمول ABO_{3-x} با ساختمان پرووسکیت نیز تهیه شده‌اند ولی تعداد آنها محدود بوده و جزو گروه برنرها محسوب نمی‌شوند. اغلب آنها اصلاح استرنسیوم هستند مانند $SrVO_{3-x}$ و $SrTiO_{3-x}$. در ساختمان پرووسکیت آنها یکی از ۶ اکسیژن وجود ندارد. مکان اکسیژن خالی در بلور کاملاً اتفاقی است. دامنه یکنواختی آن بین $x=0-0.5$ میباشد یعنی مقدار اکسیژن بین $O_{2,5} - O_3$ است در فواصل این دو حد ساختمان جسم پرووسکیت است و تغییری نمی‌کند. در این خانواده ترکیباتی وجود دارد که در آن A میتواند عناصر باریم، کلسیم و استرنسیوم باشد در حالیکه به جای B عناصری مانند آهن - نیکل - کبالت و منگنز میتواند قرار گیرد. فرم بلور آنها هگزاگونال یا کوادراتیک میباشد مانند $BaNiO_{3-x}$ هگزاگونال که در آن $0 < x < 1$ است.

منابع مورد استفاده

- ۱- از سری کنفرانسهای M. FREUNDLICH محقق شیمی جامدات دانشکده علوم پاریس
- ۲- POLYANIONS ET POLYCATIONS. P. SOUCHAY - p. 118
- ۳- Materials. Research Bulletin Septembre 66 p. 45
- ۴- Rosenhein Et SCHWER. Z. ANORG. CHEM. t-89-1914-p.226
- ۵- OZEROW. C. R. Acad. SC. U. R. S. S. t. 99-1954. p. 93.

Composés non stoechiométrique des oxydes ternaires

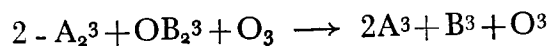
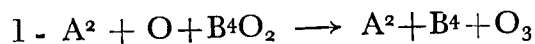
Groupe des Bronzes

A. Hourfar

Faculte - Technique

Composés ternaires ayant la formule générale ABO_3 , sont seulement étudié actuellement bien que ayant été decouvert depuis 1824 par Wöhler.

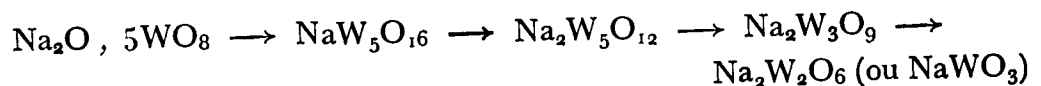
Pour préparation de ces composés il ya 3 synthèses suivant le degré d'oxydation des cations.

Pour cela, le mélange stoechiométrique de deux oxydes comprimés et chauffée pendant quelques heures en 1200-1900° C. Composé ABO_3 contient au moins un élément de transition. Suivant les rayons ionique de A et B la structure de la maille cristalline change. Dans ces composés, généralement il y a substitution de A en B. La substitution est toujours ionique, peut-être partielle ou totale.

Dans des oxydes ternaires, il peut exister aussi des défauts soit en A ou en B, On aura alors A_xBO_3 et ABO_{3-x} . Les composés A_xBO_3 ou simplement ABO_3 s'appelle le Bronze. Les bronzes ont l'apparence métallique, propriétés physiques et chimiques intéressant, inerte à l'attaque des réactifs chimique et les acides non oxydant, fortement colorés comme le bronze de tungstène à formule générale:

$(WO_3)_x, (WO_2)_y, (A_2O)_z$. A est un élément monovalent alcalin. La réduction de polytungstate à 550°C par H_2 donne des couleurs bleu, violet, rouge, jaune; C'est à dire:

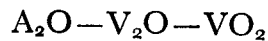

Ces réactions ne sont pas isolées, la couleur change de bleu jusqu'à jaune. Ces oxydes sont des composés non stoechiométrique à formule générale Na_xWO_3 , dans lequel $0 < x < 0,93$. Suivent le valeur de x il ya variation de la dimension de la maille cristalline et la densité.

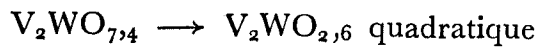
Pour le bronze riche en Na, la valence d'une partie de W passe de 6 à 5 de manière à conserver la neutralité ensemble. Suivant la variation de degré d'oxydation de W, il ya, changement de couleur, et une mobilité exceptionnelle pour Na, stabilité de composé est remarquable, l'Effet de Hâlle et la conductivité électrique sont comme pour les semi - conducteurs.

Les bronzes sont cubiques jusqu'à une certaine température. Cette domaine de cubique en fonction de x et de la température varie en quadratique, monoclinique

On a aussi des bronzes de type $\text{A}_x\text{B}_3\text{O}_4$ comme $\text{Na}_x\text{Pt}_3\text{O}_4$ et de bronze de type $\text{A}_x\text{B}_x\text{O}_z$ avec la formule développée $\text{A}_x^{n+} \text{B}_{y-nx}^{m+} \text{B}_{nx}^{(m-1)} \text{O}_z^{2-}$ Une grande famille de bronze de ce type est $\text{A}_x\text{V}_2\text{O}_5$ ou $\text{A}_x^{1+} \text{V}_{2-x}^{5+} \text{V}_x^{4+} \text{O}_5^{2-}$ ou oxyde ternaire :

On a préparé les brozes des métaux alcalino-terreus, des éléments transitions avec 2 degré d'oxydation différent, comme V (2, 4) et W (4, 6) avec la formule générale $\text{V}_2\text{WO}_{8-x}$ ou.

et

On a préparé ausi des bronzes encore plus complexes comme $\text{Li WV}_2\text{O}_{7,5}$ orthorhombique

et

